

**BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS
VOOR DE 32ste WERELDJONGERENDAG
2017**

“Aan mij deed zijn wonderwerken Die machtig is” (Luc. 1, 49).

Beste jongeren,

Daar zijn wij weer, opnieuw onderweg na onze schitterende ontmoeting in Krakau, waar wij samen de 31ste Wereldjongerendag en het Jubileum van de Jongeren in de context van het Jaar van de Barmhartigheid hebben gevierd. Wij hebben ons laten leiden door de heilige Johannes Paulus II en de heilige Faustina Kowalska, apostelen van de goddelijke barmhartigheid, om een concreet antwoord te geven op de uitdagingen van onze tijd. Wij hebben een intense ervaring van broederschap en vreugde meegemaakt en aan de wereld een teken van hoop gegeven; de verschillende vlaggen en talen waren geen reden tot onenigheid en verdeeldheid, maar een gelegenheid om de deuren van de harten open te zetten, om bruggen te bouwen.

Aan het einde van de WJD van Krakau heb ik gewezen op het volgende doel van onze pelgrimstocht, die ons met Gods hulp in 2019 naar Panama zal brengen. De Maagd Maria, zij die door elk geslacht zalig wordt geprezen (vgl. Luc. 1, 48) zal ons op deze weg begeleiden. Het nieuwe traject van onze route sluit aan bij het vorige dat was toegespitst op de zaligsprekingen, maar spoort ons aan verder te gaan. Het gaat mij immers ter harte dat jullie, jongeren, op weg kunnen zijn en jullie je daarbij niet alleen het verleden *herinneren*, maar ook *moed* hebben in het heden en *hoop* voor de toekomst. Deze houding, die altijd in de jonge vrouw van Nazareth leeft, wordt duidelijk tot uitdrukking gebracht in de thema's die voor de komende drie Wereldjongerendagen zijn gekozen. Dit jaar (2017) zullen wij nadenken over het geloof van Maria, toen zij in het *Magnificat* zei: “Aan mij deed zijn wonderwerken Die machtig is” (Luc. 1, 49). Het thema van het volgende jaar - “Vrees niet Maria, want gij hebt genade gevonden bij God” (Luc. 1, 30) - zal ons laten mediteren over de moedige liefde waarmee Maria de boodschap van de engel aannam. WJD 2019 zal zich laten inspireren door de woorden “Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord” (Luc. 1, 38), het antwoord van Maria aan de engel, vol van hoop.

In oktober 2018 zal de Kerk de bisschoppensynode houden over het thema: *De jongeren, het geloof en de onderscheiding van de roeping*. Wij stellen ons dan vragen over hoe jullie, jongeren, de ervaring van het geloof te midden van de uitdagingen van onze tijd beleven. Verder zien wij ook de kwestie onder ogen hoe jullie een levensproject tot ontwikkeling kunnen laten komen door in een omgeving van leken en beroeps jullie roeping te onderscheiden, roeping in de ruimste zin van

het woord, dat wil zeggen tot het huwelijk, of tot het godgewijde leven en het priesterschap. Het is mijn wens dat er een grote overeenstemming is tussen het traject naar de WJD van Panama en de weg van de synode.

Onze tijd heeft geen behoefte aan jongeren die op de bank hangen (couch potatoes).

Volgens het evangelie van Lucas staat Maria op nadat ze de boodschap van de engel heeft gehoord en haar "ja" heeft gegeven aan de oproep om moeder van de Verlosser te worden en haast ze zich om haar nicht Elisabeth te bezoeken die in haar zesde maand is (vgl. 1, 36.39). Maria is heel jong; wat haar is geboodschapt, is een geweldige gave, maar brengt ook zeer grote uitdagingen met zich mee; de Heer heeft haar verzekerd van zijn tegenwoordigheid en steun, maar heel veel dingen zijn nog onduidelijk in haar geest en in haar hart. Maar Maria sluit zich niet op in huis, zij laat zich niet verlammen door angst of trots. Maria is niet het type dat om zich goed, behaaglijk en zeker te voelen een comfortabele bank nodig heeft. Ze is geen jongere die op de bank hangt. (vgl. Toespraak bij de avondwake, Krakau, 30 juli 2016). Als haar oude nicht hulp kan gebruiken, aarzelt zij niet en gaat onmiddellijk op reis.

Naar het huis van Elisabeth is een lange tocht: ongeveer 150 kilometer. Maar de jonge vrouw van Nazareth kent, gedreven door de Heilige Geest, geen belemmeringen. De dagen onderweg hebben haar zeker geholpen na te denken over de geweldige gebeurtenis waar zij bij betrokken is. Dat gebeurt ook met ons, wanneer wij op pelgrimstocht gaan: onderweg schieten ons de feiten van ons leven te binnen en kunnen wij de betekenis ervan doen rijpen en onze roeping verdiepen die ons vervolgens in de ontmoeting met God en de dienst aan de anderen wordt geopenbaard.

Aan mij deed zijn wonderwerken Die machtig is

De ontmoeting tussen de twee vrouwen, een jonge vrouw en een vrouw op leeftijd, is vol van de aanwezigheid van de Heilige Geest en overladen met vreugde en verwondering (vgl. Luc. 1, 40-45). De twee moeders dansen als het ware van vreugde, evenals de kinderen die zij in hun schoot dragen. Elisabeth, die onder de indruk is van het geloof van Maria, roept uit: "Zalig zij die geloofd heeft dat tot vervulling zal komen wat haar vanwege de Heer gezegd is" (v. 45). Ja, een van de grote gaven die de Maagd heeft gekregen, is die van het geloof. Geloven in God is een onschatbare gave, maar vraagt er ook om ontvangen te worden; en Elisabeth zegent Maria hierom. Zij antwoordt op haar beurt met het gezang van het *Magnificat* (vgl. Luc. 1, 46-55), waarin wij de uitdrukking vinden: "Aan mij deed zijn wonderwerken Die machtig is" (v. 49).

Het is een revolutionair gebed, dat gebed van Maria, het gezang van een jonge vrouw vol van geloof, zich bewust van haar beperkingen, maar vertrouwend op de goddelijke barmhartigheid. Deze kleine, moedige vrouw brengt God dank, omdat Hij heeft neergezien op haar kleinheid en om het heilswerk dat Hij voor zijn volk, de armen en de nederigen, heeft gedaan. Het geloof is de kern van heel de geschiedenis van Maria. Haar lofzang helpt ons de barmhartigheid van de Heer te begrijpen als de motor van zowel de persoonlijke geschiedenis van ieder van ons als die van de geschiedenis van de hele mensheid.

Wanneer God het hart van een jongen, van een meisje raakt, dan worden dezen in staat gesteld tot werkelijk grootse daden. De “wonderwerken” die Hij die machtig is, in het bestaan van Maria heeft gedaan, gaan ook over onze reis in het leven, die niet een zinloos ronddwalen is, maar een pelgrimstocht die ondanks alle onzekerheden en het lijden ervan in God zijn volheid kan vinden (vgl. Angelus, 15 augustus 2015). Jullie zullen misschien tegen mij zeggen: “Maar Vader, ik ben zeer beperkt, ik ben een zondaar, wat kan ik doen?”. Wanneer de Heer ons roept, blijft Hij niet stilstaan bij wat wij zijn of wat wij hebben gedaan. Integendeel, op het ogenblik dat Hij ons roept, kijkt Hij naar wat wij zouden kunnen doen, naar heel de liefde die wij in staat zijn te ontketenen. Jullie kunnen, zoals de jonge Maria, ervoor zorgen dat jullie leven een instrument wordt om de wereld te verbeteren. Jezus roept jullie je spoor achter te laten in het leven, een spoor dat de geschiedenis tekent, jullie geschiedenis en de geschiedenis van zovelen (vgl. Toespraak bij de avondwake, Krakau, 30 juli 2016).

Jong zijn wil niet zeggen niet verbonden zijn met het verleden

Maria is nauwelijks volwassen, zoals velen van jullie. En toch prijst zij in het *Magnificat* haar volk, haar geschiedenis. Dat laat ons zien dat jong zijn niet wil zeggen niet verbonden zijn met het verleden. Onze persoonlijke geschiedenis past in een lange weg, in een gemeenschappelijke tocht die ons in de eeuwen is voorgegaan. Evenals Maria behoren wij tot een volk. En de geschiedenis van de Kerk leert ons dat ook wanneer zij stormachtige zeeën moet oversteken, de hand van God haar leidt, haar moeilijke ogenblikken doet overwinnen. De werkelijke ervaring van Kerk is niet als een *flashmob*, waarbij men met elkaar afspreekt, een *performance* tot stand komt en ieder vervolgens zijns weegs gaat. De Kerk draagt een lange traditie in zich, die men van generatie op generatie doorgeeft, waarbij men zich tegelijkertijd verrijkt met de ervaring van ieder individu. Ook jullie geschiedenis vindt haar plaats binnen de geschiedenis van de Kerk.

Zich het verleden herinneren dient er ook toe de ongekende wijzen waarop God in ons en door ons handelt, te aanvaarden. En het helpt ons om ons ervoor open te stellen dat wij worden uitgekozen als zijn instrumenten, als medewerkers aan zijn heilzame projecten. Ook jullie, jongeren, kunnen wonderwerken verrichten, grote verantwoordelijkheden op je nemen, als jullie het barmhartige en almachtige handelen van God in jullie leven erkennen.

Ik zou jullie enkele vragen willen stellen: hoe “bewaren” jullie de gebeurtenissen, de ervaringen van jullie leven in jullie geheugen? Hoe gaan jullie om met de gebeurtenissen en de beelden die in jullie hart staan gegrift? Sommigen, die vooral door de ervaringen in het leven zijn verwond, zouden het eigen verleden willen “resetten”, gebruik willen maken van het recht op vergeten. Maar ik zou jullie eraan willen herinneren dat er geen enkele heilige zonder verleden is noch een zondaar zonder toekomst. Een parel ontstaat uit de wonde van een oester! Jezus kan met zijn liefde ons hart genezen door onze wonden te veranderen in authentieke parels. Zoals de heilige Paulus heeft gezegd, kan de Heer zijn kracht tonen door onze zwakheden (vgl. 2 Kor. 12, 9).

Onze herinneringen moeten echter niet allemaal opgestapeld blijven, zoals op de harde schijf van een computer. En het is niet mogelijk alles in een virtuele “cloud” op te slaan. Men moet leren ervoor te zorgen dat de feiten uit het verleden dynamische

werkelijkheid worden waarover men kan reflecteren en waaruit men lering kan trekken en een betekenis kan halen voor ons heden en onze toekomst. Het is een moeilijke, maar noodzakelijke opdracht de rode draad van Gods liefde te ontdekken die heel ons bestaan verbindt.

Veel mensen zeggen dat jullie, jongeren, snel afgeleid en oppervlakkig zijn. Daar ben ik het absoluut niet mee eens! Men moet echter wel erkennen dat wij in deze tijd het vermogen moeten hervinden om na te denken over het eigen leven en het te richten op de toekomst. Een verleden hebben is niet hetzelfde als een geschiedenis hebben. In ons leven kunnen wij veel herinneringen hebben, maar hoeveel daarvan vormen werkelijk ons geheugen? Hoeveel zijn er van betekenis voor ons hart en helpen zin te geven aan ons bestaan? In de "social media" verschijnen de gezichten van de jongeren op vele foto's die min of meer werkelijke gebeurtenissen vertellen, maar wij weten niet hoeveel daarvan werkelijk "geschiedenis" is, ervaring die kan worden verteld, een doel en een zin heeft. De tv-programma's staan bol van de zogenaamde "reality shows", maar dat zijn geen werkelijke geschiedenissen, het zijn alleen maar minuten die voor een camera voorbijgaan, waarin de personages bij de dag, zonder een plan leven. Laat je niet misleiden door dit valse beeld van de werkelijkheid! Wees hoofdrolspelers in jullie geschiedenis, beslis over jullie toekomst!

Hoe wij naar het voorbeeld van Maria verbonden kunnen blijven

Men zegt dat Maria alles in haar hart bewaarde en overwoog (vgl. Luc.2, 19.51). Dit eenvoudige meisje van Nazareth leert ons met haar voorbeeld de herinnering aan de gebeurtenissen in het leven te bewaren, maar ook om ze samen te voegen door de eenheid te herstellen van de fragmenten, die samen een mozaïek kunnen vormen. Hoe kunnen wij ons concreet daarin oefenen? Ik doe jullie enkele suggesties.

Aan het einde van iedere dag kunnen wij enkele minuten stilstaan om ons de mooie momenten, de uitdagingen, dat wat goed is gegaan en wat fout, te herinneren. Zo kunnen wij voor God en onszelf de gevoelens van dankbaarheid, spijt en toevertrouwen tonen, en als jullie willen, ze noteren in een schrift, een soort geestelijk dagboek. Dat betekent in, met en voor het leven bidden, en dit zal jullie zeker helpen beter de wonderwerken gewaar te worden die de Heer voor ieder van jullie doet. Zoals de heilige Augustinus zei, kunnen wij God vinden in de uitgestrekte velden van ons geheugen (vgl. *Belijdenissen*, X, 8, 12).

Wanneer wij het *Magnificat* lezen, realiseren wij ons hoe goed Maria het Woord van God kende. Ieder vers van deze lofzang heeft een parallel in het Oude Testament. De jonge moeder van Jezus kende de gebeden van haar volk goed. Haar ouders, haar grootouders hebben haar die zeker geleerd. Hoe belangrijk is het om het geloof van generatie op generatie door te geven! Er ligt een schat verborgen in de gebeden die onze voorouders ons leren, in de spiritualiteit die wordt beleefd in de cultuur van eenvoudige mensen die wij *volksvroomheid* noemen. Maria brengt de erfenis van het geloof van haar volk bijeen en stelt die in een geheel eigen gezang weer samen, dat echter tegelijkertijd een gezang van de hele Kerk is. En heel de Kerk zingt dit met haar. Willen jullie, jongeren, ook een geheel eigen *Magnificat* kunnen zingen en van jullie leven een gave voor de hele mensheid maken, dan is het van fundamenteel belang weer aan te sluiten bij de historische traditie en het gebed van hen die jullie zijn voorgedaan. Vandaar het belang de Bijbel, het Woord van God, goed te kennen,

hem iedere dag te lezen, met jullie leven te vergelijken, de dagelijkse gebeurtenissen te lezen in het licht van wat de Heer jullie zegt in de Heilige Schrift. In het gebed en de biddende lectuur van de Bijbel (de zogenaamde *lectio divina*) zal Jezus jullie hart verwarmen, jullie stappen verlichten, ook in de donkere ogenblikken van jullie bestaan (vgl. Luc. 24, 13-35).

Maria leert ons ook met een eucharistische houding te leven, ofwel dank te brengen, de lofprijzing te beoefenen, ons niet alleen te fixeren op problemen en moeilijkheden. In de dynamiek van het leven zullen de smeekbeden van vandaag redenen voor dankbaarheid van morgen worden. Zo worden de deelname aan de heilige mis en de ogenblikken waarop jullie het sacrament van de verzoening vieren, tegelijkertijd hoogtepunt en punt van vertrek: jullie leven zal zich iedere dag vernieuwen in de vergeving en wordt zo een eeuwige lofprijzing van God. “Vertrouw op de herinnering van God; [...] zijn herinnering is een teder hart van medeleven, dat zich verheugt in het definitief uitwissen van ieder spoor van het kwaad in ons” (homilie tijdens de heilige mis op de WJD, Krakau, 31 juli 2016).

Wij hebben gezien dat het *Magnificat* opwelt uit het hart van Maria op het ogenblik dat zij haar oude nicht Elisabeth ontmoet. Deze helpt met haar geloof, haar scherpe blik en haar woorden de Maagd de grootheid van Gods handelen in haar, van de zending die Hij haar heeft toevertrouwd, beter te begrijpen. En jullie, realiseren jullie je de uitzonderlijke bron van rijkdom die een ontmoeting tussen jongeren en ouderen is? Hoeveel belang hechten jullie aan de ouderen, aan jullie voorouders? Terecht streven jullie ernaar “tot grote hoogten te stijgen”, dragen jullie in jullie hart veel dromen, maar jullie hebben de wijsheid en de visie van de ouderen nodig. Terwijl jullie je vleugels uitslaan, is het belangrijk dat jullie je wortels ontdekken en het getuigenis van de mensen die jullie zijn voorgegaan, in jullie opnemen. Om een toekomst op te bouwen die zin heeft, is het noodzakelijk de gebeurtenissen in het verleden te kennen en ten opzichte hiervan een standpunt in te nemen (vgl. Postsyn. Exhort. *Amoris laetitia*, 191.193). Jullie, jongeren, hebben de kracht, de ouderen hebben het geheugen en de wijsheid. Richt, zoals Maria bij Elisabeth, jullie blik op de ouderen, jullie grootouders. Ze zullen jullie dingen zeggen die jullie geest enthousiast maken en jullie hart ontroeren.

Creatieve trouw om nieuwe tijden op te bouwen

Jullie zijn nog jong en het kan daarom voor jullie moeilijk blijken de traditie op waarde te schatten. Dit betekent niet dat je traditionalist moet zijn. Nee! Wanneer Maria in het evangelie zegt “wonderwerken deed aan mij Die machtig is”, dan bedoelt zij daarmee dat die “wonderwerken” nog niet voltooid zijn, maar zich in het heden blijven verwezenlijken. Dit gaat niet over een ver verleden. Zich het verleden herinneren betekent niet nostalgisch zijn of zich vastklampen aan een bepaalde periode in de geschiedenis, maar de eigen oorsprong weten te erkennen om steeds weer terug te keren tot het wezenlijke en zich met creatieve trouw te richten op de opbouw van nieuwe tijden. Het zou een ramp zijn en voor niemand goed om een verlamdend geheugen te ontwikkelen dat steeds dezelfde dingen op dezelfde wijze laat doen. Het is een gave van de hemel om te kunnen zien dat velen van jullie je met jullie vragen, dromen en onzekerheden verzetten tegen degenen die zeggen dat de dingen niet kunnen veranderen.

Een maatschappij die alleen maar waarde hecht aan het heden, neigt ertoe alles wat men uit het verleden erft, te devalueren, zoals bijvoorbeeld de instellingen van het huwelijk, het godgewijde leven, de priesterlijke zending. Deze worden uiteindelijk gezien als zinloos, als achterhaalde vormen. Men denkt beter te leven in zogenaamde “open” situaties en zich in het leven te gedragen als in een *reality show*, zonder doel en zonder doeleinde. Laat je niet bedriegen! God is gekomen om de horizonen van ons leven in alle richtingen te verruimen. Hij helpt ons het verleden op waarde te schatten, om beter een toekomst van geluk te kunnen plannen: maar dat is alleen mogelijk, als men authentieke ervaringen van liefde beleeft die concreet vorm krijgen in het ontdekken van de roepstem van de Heer en hieraan gehoor te geven. En dit is het enige dat ons werkelijk gelukkig maakt.

Beste jongeren, ik vertrouw jullie weg naar Panama, evenals de tocht van de voorbereiding van de komende bisschoppensynode, toe aan de moederlijke voorspraak van de heilige Maagd Maria. Ik nodig jullie uit om te denken aan twee belangrijke herdenkingen in 2017: het vinden, 300 jaar geleden, in Brazilië, van de beeltenis van de Madonna *Aparecida*, en het eeuwfeest van de verschijningen in Fatima in Portugal, waar ik met Gods hulp komende maand mei naar toe zal gaan. De heilige Martinus van Porres, een van de beschermheiligen van Latijns-Amerika en van de WJD 2019, had in zijn dagelijkse nederige dienstwerk de gewoonte de beste bloemen aan Maria aan te bieden als teken van zijn kinderlijke liefde. Onderhouden ook jullie een relatie van vertrouwelijkheid met Onze-Lieve-Vrouw door haar jullie vreugde, onrust en zorgen toe te vertrouwen. Ik verzeker jullie dat jullie er geen spijt van zullen hebben!

Moge de jonge vrouw van Nazareth, die in heel de wereld veel gezichten en namen heeft aangenomen om haar kinderen nabij te zijn, voor ieder van ons ten beste spreken en ons helpen de wonderwerken te bezingen die de Heer in en door ons doet.

FRANCISCUS

Uit het Vaticaan, 27 februari 2017

Gedachtenis van de heilige Gabriël van de Moeder van Smarten

Vertaling: drs. H.M.G. Kretzers

Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK